

ת"ד 9528/03 - המאשימה: מדינת ישראל נגד הנאשם: ח.א.

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 9528-03-16 מדינת ישראל נ' א'
לפני כבוד השופט ענת יהב

בעניין: המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד נחום

נגד
ה הנאשם: ח.א.
עו"י ב"כ עו"ד כלב לופז
משרדיו של עו"ד חיים כהן

הכרעת דין

בנגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירות של נהיגה כשברמזור דלק אוור אדום ונוהגה בקלות ראש, התנהגות אשר גרמה לתאונת דרכים ולחבלות של ממש.

מן העובדות המפורטות עולה שביום 15.12.4 או בסמוך לכך נהג הנאשם על קטנווע בעיר תל אביב מכיוון דרום לצפון והתקדם לצומת עם רחוב הרכבת. צומת זה מרומזר ופועל כתקנו.

באותה העת, ברוחב הרכבת ומימין לכיוון נסיעת הנאשם נהגת הנהגת המעורבת- אוור בירן, ברכבה ונכנסה לצומת החסוט האור הירוק.

ה הנאשם אשר נהג בקלות ראש, לא צית לאור האדם אשר דלק אותה העת ברמזור בכיוון נסיעתו, המשיך נהיגה לתוך הצומת חסם את דרכה של המעורבת וגרם להתנגשות כלי הרכב.

בעקבות כך נחלו חבלות של ממש הנאשם; חתך בירן שנטפר ודם מוחי ונוסעת אשר הורכבה על גבי הקטנווע של הנאשם; שבר פטישון שהצריך ניתוח לקיבוע.

כמו כן, נזקנו כלי הרכב המעורבים.

עמוד 1

ביום 28.6.16 כפר הנאשם באמצעות בא כוחו באחריות לתאונת, כאשר לטענתו המעורבת היא זו אשר נכנסה לצומת כשהוא דלק באור אדום ואילו הנאשם נכנס לצומת בחסותו האור הירוק. ההגנה ביקשה לזמן את כל עדי התביעה, למעט הרופאים אשר ערכו תעוזות רפואיות.

הערה: פרוטוקול הדיון מוספר בטיעות כך, שמספריו דפים 34-27 חזרו פעמיים על עצמן ובתאריכי ישיבות שונות ועל כן, המספר הcronologic הראשון ימוספר רגיל והחזר ימוספר בצירוף **אות א'** לצד.

ביום 2.11.16 החלה להישמע **פרשת התביעה**.

ראיות התביעה:

בהסכמה הצדדים הוגשו:

ת/1 - הודעת נאשם.

ת/2 - אזהרת הנאשם בדבר חקירתו.

ת/3 - תעוזות רפואיות.

ע"ת 1 - רס"ר דוד ירימי סייר שהגיע לזירה הגיש דוח פעולה - **ת/4**.

שוטר המשרת ביחידה המשטרתית של הרכבת הקלה, קיבל דוח על אירוע תאונת דרכים בין רכב פרטי לאופנווע בשעה 20:52 והגיע למקום כ- 10 דקות לאחר מכן (עמ' 3 ש' 12 - 20). במקום ולפניהם היה פרש משטרתי אשר התחיל את הטיפול באירוע.

לאחר שהגיע והמשיך את הטיפול רשם דוח פעולה **ת/4**, שם צוינו פרטי העדים שהיו עדים לאירוע וסיים את הטיפול בשעה 20:35 ולאחר שدواח לבוחנים נמסר לו כי לא יצא בוחן למקום.

בחקירתו הנגדית מוסר כי פרטי עד אחד נמסרו לו ע"י הפרש שהוא במקום ו- 2 אחרים ע"י הנהגת המעורבת (עמ' 6 ש' 20 - 23). מדגיש ששוחח עם שני המעורבים, הנהגת והנאשם. אף ציין שלא הריח ריח אלכוהול מהם (עמ' 6 ש' 24 - 26).

היה במקום עד לסיוםו של האירוע, דהיינו עד להעברת כלי הרכב באמצעות הטענת המעורבת על ידי אחד הקריםים. (עמ' 7 ש' 15-4).

ע"ת 2 - רס"ר שלמה מזרחי בוחן תנוועה הגיש מוצגים:

מצריך מיום 16.4.1.16 - **ת/5.**

מצריך מיום 16.25.1.16 - **ת/6.**

מצריך מיום 16.5.1.16 - **ת/7.**

תע"צ תוכנית רמזוריים - **ת/8.**

חוות דעת בוחן - **ת/9.**

תרשים הצומת - **ת/10.**

סקיצת הצומת - **ת/11.**

תרשים מקום התאונה - **ת/12.**

העד העיד שהairou הועבר אליו כ"תיק הצמדה", משמע, לא יצא לשטח ולמקום האירוע בזמן אמת, אולם די בסמוך לו. (עמ' 7 ש' 20 - 24).

מצין שבין פעולותיו גבה את הודעות הנאשם ובטו שישבה מאחוריו על גבי הקטנווע, וכן שניסה לאייר מצלמות במקום שיתכן וצלמו את האירוע- **ת/5** (עמ' 7 ש' 29 - 30).

בנוסף דאג כי תונפק תוכנית רמזוריים שנכונה ורלוונטית למועד התאונה וביקר במקום ביום 19.1.2016 - **ת/11.**

מתוכנית הרמזוריים (ת/8), עולה, כי בזאת בכוון נסיעת הנאשם קיימות 2 מערכות רמזוריים, **האחת** ישרא- בכוון נסיעת הנאשם מכיוון דרך בגין לרמת גן וה**שנייה** מכיוון הנאשם אולם לפניה ימינה לכיוון מזרחה. (עמ' 10 ש' 19 - 20). **לנאשם משוויכת פאה מס' 2 ולמעורבת ולעדים פאה מס' 6 - כר על פי תוכנית הרמזוריים.**

דבר נוסף, ניתן לראות כי לאחר שבוחנים את משך הזמן של מופעי האורות ברמזור, אז אין לנאשם ולמעורבת מופע יירוק או צהוב משותף, כר שחולפות 7 שניות בין סיום המופע הירוק בכוון נסיעת הנאשם עד לקבלת המופע של האור הירוק בכוון נסיעת המעורבת ומכאן שכារ לרובב האופנווע יש מופע של אור יירוק המעורבת "נמצאת בתוך האור האדום" (עמ' 11 ש' 2 - 7).

בנוסף ובהסתמך על הشرطוט **ת/12** - יציאתו לשטח קבוע הבוחן שבכיוון חציית הנאשם את הצומת מכיוון קו העבירה ועד למקום התאונה **יש מרחק של כ- 36,37 מטרים ואילו המעורבת חצתה כ 16, 15 מטרים** (עמ' 10 ש' 24-2).

בחקירה הנגידית מסכימים שלא יכול לציין את מקום האימפקט במדויק, אלא על פי עדות העדים וזאת מתוך כך שמדובר בתיק הצמדה.

כמו כן, מצין שיתכן שטעה במקום כל הרכב שעמד בסמוך לרכב המעורבת בשרטוטו אולם גם אם התכוון לפנות שמאלה ולא לנסוע ישר הרוי, **לכלום היה מופע של רמזור מס' 6**, כך שכולם קיבלו את המופע הירוק באותה העת ועל כן העדות שלהם שרירה וקיימת. (עמ' 12 ש' 20 - 20).

ע"ת 3 - הגב' אור בירון - הנהגת המעורבת.

באמצעותה הוגשו -תעודה רפואייה בהסכם - **ת/13**.

הודעת העדה על אירוע תאונת הדרכים הוגשה- **ת/14**.

ובמסגרת חקירתה הנגידית ביקשה ההגנה להגיש את עדותה במשטרה לצורך השוואתה עם העדות - **ג/1**.

מעידה שבמועד המדווח בשעה 00:00 בלילה נהגה ברכבה עם נוסע נוסף- ע"ת מס' 6 - על מנת להסיע אותו לביתו. נהגה ברוח' הרכבת לכיוון אלנבי - ישר, בנطיב הימני ביותר, כשהגיעה לצומת דלק האור האדום ברמזור ועל כן עצרה את המכונית.

הייתה ראשונה בנטיב שלה וברגע שהתחלף האור ברמזור לירוק החלה בנסעה איטית כשמצד שמאל הגיע הנאשם רכב על האופנו שלו והתנגש בה בעוצמה, "וgilח את כל הפגוש והואטו הלן טאטLOS" (עמ' 14 ש' 13 - 18), זאת, לדעתה, בעקבות נחיתה במהירות גדולה של רוכב הקטנווע.

מצינית עצירה באופן מיידי כאשר הרכב שהוא מאחוריה אף הוא נעצר ואלו הם העדים בתיק זה אשר מסרו לה את פרטיהם (עמ' 14 ש' 19).

בנוגע לנסע שהוא ברכב בו נסעה, מתארת שהם בקשרי ידידות. עד נסף ניגש באופן ישיר לשוטר ושניים מסרו לה את פרטיהם (עמ' 14 ש' 21).

מאשרת **שת/14** - הودעה על תאונה הוא בכתב ידה ונרשם בסמוך לנסיבות התאונה.

בחקירה הנגידית, מאשרת את השרטוט של הבוחן- **ת/12** כמתאר נכונה את האירוע.

אינה זכרת אם עמדו לשמאליה כל רכב, אולם מצינית שכלי הרכב שהיה מאחוריה נעצר ומשם נטלה את פרטיו עד הتبיעה שאות שמותיהם העבירה לידי המשטרה. (עמ' 15 ש' 23 - 30).

לזכורה היו במקומות פרש, בוחן ולאחר מכן הגיע שוטר נוסף כשאיננה יודעת מה הבוחן עשה בשטח (עמ' 16 ש' 3 - 9).

מתארת שבஸמו לкрыт התאונה יצאה כדי לראות מה קרה וברגע **"שהוא קם מהכassis ושםעתי את הבית שלו צועקת ושםעתי שהם בסדר עצמו, אז גם החרדה העצומה שהיתה לי התחלפה בעצבים ואז נכנסתי לאוטו כי לא יכולתי לעמוד ורציתי להרצע".** (עמ' 16 ש' 26 - 30).

מצינית שהתהה במקום כשעה, עד שהשוטרים בשטח סיימו את תפקודם ואישרו לה להזיז את הרכב (עמ' 17 ש' 6 - 7).

מסרה גרסה במקום התאונה: שהמתינה בצומת ואז החלה בנסיעה כאשר האור התחלף לירוק בכיוון נסיעתה ונעה במהירות איטית - הכוונה למחרות של תחילת נסיעתה. (עמ' 17 ש' 24).

לדעתה עצמה את הרכב **"אין סטנסקי בית ברגע שהתנגשו בה"**, שכן הוא הגיע במהירות ולא הספיקה לראות אותו.

כשהסנגור מפנה אותה לדוח הפעולה **ת/4** של השוטר ירימי, שם נרשם **"הבחינה כי הרמזור ירוק והנ"ל המשיכה בנסיעה"**, עומדת על כך שכשהיא הגיעה לצומת, האור היה אדום, עמדה בצומת וرك בהתחלף האור לירוק המשיכה בנסיעה.

משיכת את הטעות ברישום לחוסר דיק של השוטר שרשם אותו, ולהיזוק נקודה זו, מצינית שיש עדים נוספים אשר מצינים ומאשרים את גרסתה זו. (עמ' 18 ש' 21 - 27).

מאשרת שיש תביעה אזרחיות כנגד הנאשם. מאשרת שחוcharה עם העדים לאחר חודש - חודשיים מאז קרות התאונה בקשר לתביעה זו. (עמ' 18 ש' 31). איננה זכרת אם היא שחוcharה עם או העוזד שלא ובכל מקרה מדובר בשיחה קצרה רק על מנת לידע אותם ולדעת אם יסכימו לתת עדות (עמ' 19 ש' 1 - 7).

עדותה של העדה מתקבלת לצורך השוואה **נ/1**.

ע"ת 4 - מר מאיר רוטנר - נסע כנוסע ברכב בסמו לרכב המעורבת והיה עד לתאונה.

הוגשה תצ"א אשר עליה נרשמו העורות על פי עדותו במשטרה ועליה מתנוססת חתימתו - **ת/15**.

מתאר שנסע ברכב עם מס' חברים, הנהג היה אליעזר זינגר. (עמ' 22 ש' 14 - 15). נסעו בנתיב השני מימין ואילו המעורבת הייתה בנתיב הראשון. כיוון הנסעה שלהם היה ישר. הם היו השניים בנתיב שלהם והרכב שלפניהם החל לנסוע. (עמ' 22 ש' 16 - 20). יודע שלהם היה אור ירוק. (עמ' 22 ש' 21).

הם וכלי הרכב שלשלאם ראו את האופנו מגע ועצרו את נסיעתם, כאשר הנהגת המעורבת התחלתה בנסעה וכשהגיעה למקום התאונה התלבטה מה עליה לעשות, "היא קלטה אותו כי צפרו לה ממש לפני הפגיעה". (עמ' 23 ש' 5), מעיד שאינו מכיר את המעורבת ואין לו מושג איפלו מהו שמה. (עמ' 24 + 25 ש' 27 - 28 ו ש' 15 בהתחمة).

לאחר ובסימון לתאונה, עצרו את הרכב והלכו לראות מה מצב הנפגעים.

בחקירה הנגדית מעיד, שהשאר את פרטיו, "לשוטר ולמשהו שנסע עם הנהגת". (עמ' 26 ש' 6).

אין זוכר בעקבותஇזו שיחה הגע לחת עדות, בתחילת אמר שחוسب שגם השוטר וגם הנהגת התקשרו על מנת שיבוא למסור עדות ותוקן השיחה היה ענייני "אם תוכל לבוא לחת עדות" ולאחר מכן אמר שבתו שוחח עם החוקר שכן תואם לו לבוא ולמסור עדות בירושלים מקום מגוריו בתל אביב (עמ' 26 ש' 6 - 20).

עומד על כך שהשיחה עם הנהגת הייתה עניינית וקצרה, לא שאל את הנהגת מה שלומה וגם לא שאל את החוקר שאלה דומה ומהות השיחה עם הנהגת "למטרה ליצור קשר"ותו לא (עמ' 26 ש' 28 - 32 וכן עמ' 27 ש' 12 - 15).

מסיק מן הסיטואציה שקדמה לאירוע התאוני, שהרכב שהיה לפניהם החל לנסוע והסתיר לנהגת המעורבת את שדה הראייה שמאליה (עמ' 28 ש' 1 - 2), בנוסף אומר שיתכן שאף האוטובוס לשמאלו אף הוא תרם להסתורת האופנו. (עמ' 28 ש' 6 - 12).

מתאר שבסמן לתאונה כצפרו לנהגת המעורבת ראה שהוא מטלבת בהמשך נהיגה ובהתנהgota אולם "**וזדי** **שהיא הייתה בהאטה**". (עמ' 28 ש' 26 - 31) מעיד שהנהגת הייתה מבולבלת, נסערת, ואולי אפילו בכטה, אבל הוא קודם התיחס "**למי שהיא על הרצפה**" (עמ' 24 ש' 6 - 7).

מעיד, שבעת התאונה היא- המעורבת, לא פנתה אליו והרכב שלה לא הוזז אלא רק לאחר שהגיעו כוחות ההצלה (עמ' 29 ש' 8 - 13). עוד מתאר שהיא יצא מהרכב אולם לאחר מכן חזרה לרכב.

מדגיש בסוף עדותו "**אין לי מאה אחוז שהאופנו נסע באדם, אבל אין לי ספק שהנהגת נסעה בירוק ... אני מדבר שמדובר איפלו במספר שניתנו היה ירוק**" (עמ' 29 ש' 16 - 21).

ע"ת 5 - מר שושן נחמן - נסע ברכבו של העד רוטנמר (ע"ת 4) וישב מאחור באמצעותו.

נסע באמצעות המושב האחורי, ומתאר שהוא ברמזור והמתינו לאור הירוק וכשהרים את עיניו ראה שיש ירוק ופתאום ראה "שני אנשים עפים באוויר" ומכיון שבכיוון נסיעתו היה ירוק, מניח שהרכיב הקטנוו היה אדום (עמ' 30 ש' 1 - 6).

הוא בנתיב הימני השני או השלישי מימין (עמ' 30 ש' 8). מניח שהרכיב האופנוו הגיע מצד ימין אולם אומר "אני מבהיר שחיכינו ברמזור אדום באותו רגע שראיתי אור ירוק אז ראיתי 2 אנשים עפים באוויר משמאלי לימין". (עמ' 30 ש' 18 - 20).

איןנו מכיר את הנהגת ואת פרטיו נתן לשוטר שהגיע לזרה. (עמ' 30 ש' 20 - 27).

שוב מדגיש ומצין: "אני חייב להזכיר שם שאמרתי זה מה אחז, רק אני לא יכול לומר בוודאות שהוא נהג באדים או היא נהגה באדים. אני רק אמרתי בדיק מה הייתה, שכשאני הרמתי את העיניים האור ברמזור מולנו היה ירוק ומיד תמונה של אנשים עפים באוויר. אני מdegish שהירוק היה שלנו, שלא". (עמ' 30 ש' 29 - 32), ובהמשך בוגע לנקודה זו מdegish - "אני חוזר ואומר שברגע שלנו היה ירוק ואני מתכוון שלי ולנהגת היה ירוק" (עמ' 31 ש' 1 - 4).

עוד מצין שاث האופנוו לא ראה, אלא קודם כל את 2 האנשים. לא זכר אם לפניהם היו 2 כלי רכב "בדוק היה רכב אחד לפחות לפנינו. אני לא הייתי ראשון". אני חוזר ואומר שהדבר הראשון שראיתי בעיניים שלי שהיה אור ירוק ברמזור הוא את 2 האנשים עפים באוויר כשהזה מתרחש ליימני והם עפים מצד שמאל לימין". (עמ' 31 ש' 12 - 5).

בחקירתו הגדית אומר שכarraה את 2 האנשים עפים באוויר הנהגת הייתה, "די קדימה" ועוד אומר: "ברמזור היינו הרבה kali רכב, לפחות 15 וברגע שראיתי את 2 האנשים עפים באוויר ראיתי ראייתי שהמכוניות מתחילה לנוסע ומה שזכר לי שהנהגת הייתה מקדימה מכלם". (עמ' 31 ש' 24 - 26).

ע"ת מס' 6 - בלום בועז - נסע ברכב המעורבת

ידיד של הנהגת, היה עמה בעת התאונה. מתאר שסימנו את החזרה והו ברכובם לביתם.

המתינו בצומת רח' הרכבת עם רח' בגין, ברמזור האדים והוא ראשונים בנתיב הימני, כ"שהדים התחלף התחלנו לנוסע ובאמצע החציה הגיע נגנון אופנוו משמאלי במהירות גבוהה והתנגשנו בה". (עמ' 27 א - 28 א, ש' 19 - 22 ו 1 - 3 בהתאם).

אומר שירד מן הרכב וראה את נהגת האופנוע צורחת ואת אביה. לשאלת התובעת מצין "אני חשבתי שהוא נהג אח"כ הבנתי שהיא הנהגת, שמה הבנתי את זה. הם נראות לי דיברו על זה. הם היו משפחה". (עמ' 28 א ש' 10 - 13).

משיך לתאר "אני זוכר שהיינו בימני. נהג האופנוע הגיע מכיוון שמאל הוא חתר בשביל להגיע לכאן ... אני לא רأיתי מאיפה הוא יוצא, אבל כיוון הנסיעה שלו היה לכיוון ימין שלנו. אבל ראיתי את ההתנגשות". (עמ' 28 א ש' 15 - 20).

אומר שמייסחו שהיה עד לאירוע מסר לו את פרטיו והוא נראה העביר זאת לאור - הנהגת. (עמ' 29 א ש' 14 - 18).

בחקירתו הנגידית מעיד שעמדו ברכבת אדום, דיברו החלו את הנסיעה ופתאום ראה את זה, שנייה לפני שעומדים להתנגש, הכל קרה מיד מהר (עמ' 29 א ש' 30 - 32), עוד מעיד, שהנהגת בלהמה, אבל זה היה עם ההתנגשות הכל קרה ביחיד (עמ' 30 א ש' 1).

מצין שהנהגת הייתה נסערת, היא הייתה ב"שוק" ומכאן שהוא היה יותר "מאופס" ולקח על עצמו לטפל בדברים ולתת לה להירגע. (עמ' 30 א ש' 2 - 6).

מתאר, כי לאחר ההתנגשות, הנהגת יצאתה מרכבת, אמרה לבוחרה שהוא הרסה לה את החימר, לאחר מכן נשארה באחור הרכבת והגיעו אנשים ואמרו לה שהיא הייתה "**ממש בסדר**" וניתן לך מס' עדות, **לא היה ממש شيء**. אמרתי לה שתשב ברכבת שתירגע כי היא הייתה ממש נסערת (עמ' 30 א ש' 23 - 26). היא לא דיברה עם אביה.

חזר ומסכם שוב את האירוע **"המتنנו לירוק. כשהתחלף לירוק התחלנו לחצות, שנייה או שתתיים לתוך הנסיעה אפילו לא הספקנו להגיע למחרות, אז הגיעו ההתנגשות. זאת אומרת היינו קצת בתוך הצומת, התקדמנו לתוך הצומת"**. (עמ' 30 א ש' 28 - 32).

מצין שהיו כל רכב קצת מאחוריהם.

לשאלת הסנגור עונה, שאף על פי ששוחח עם הנהגת, ראה את ההתהפות האור לירוק דיברנו והסתכלנו קדימה.

עוד מבהיר, "את מי שנרג באופנו לא ראיתי. יש להם קסדה על הראש כך שבאמת לא יכולתי לראות מי נהג את התאונת ראייתי כשהרכבת האופנו מולנו, שנייה לפני שהיא קרתה, כך שלא ראייתי מאיפה הוא מגיע" (עמ' 31 ש' 5 - 15).

לגביו מיקום נסיעת הרכב שלהם, אומר שהם היו **"במגמת ימין, אם לא היכי ימין היינו בנתיב הימני"**. (עמ' 32 ש' 15

בפרשת ההגנה העידו הנאשם ובתו שהורכבה על גבי הקטנווע

הנאשם העיד בחקירה הראשית שהיו בנסעה במטרה להגיע לבitemם שבנתניה, ראה ברמזוור אויר ירוק וכשעבר את "הצומת של מנחם בגין לרכבת, אז פתאום אני מרגיש שהוא עיף אותו יחד עם הבית שלו". (עמ' 33 ש' 11 - 13), כתוצאה מפגיעה זו הוא ובתו נפצעו כשהוא נפגע ברגלו הימנית בברך וטופל באיכילוב. (ש' 13 - 14).

זכר שמיד לאחר הפגיעה פתח את הקסדה וקרא לבתו על מנת לברר מה מצבה והוא ענהה שהיא בסדר.

זכר של מקום האירוע הגיע חוקר - שוטר והוא מסר לו את אותה הגרסה כפי שמסר בבית המשפט, מסר לחוקר כשהיא באמבולנס כבר והסביר לו "בדיקות אין קرتה התאונת ומה היה .. לא זכר אם חתם". (עמ' 34 ש' 1 - 2).

מצהה את חתימתו ביום 10.12.15 על גבי "הודעה על תאונת דרכים" - **ת/1** שהוצגה לו.

מצין שהייתה מאושפז קיבל שיחת טלפון מהמעורבת אשר האשימה אותו בתוצאות התאונת ומשיכה זו הבין שאין לה ביטוח מקיף. (עמ' 34 ש' 12 - 17).

על פי מקום הפגיעה (רגל ימין שלו) מבקש להוכיח שבעצם האחריות לפגיעה היא של המעורבת כי "**אם אני הייתה נכנסה בה, הפגיעה הייתה בחזית של האופנווע**". (עמ' 34 ש' 20 - 30).

ambilר שבמצב שבו היה מיד לאחר האירוע חשש לשלומה של בתו **"זה מה שהיא לו בראש, לא רציתי לחפש עדים"** ולפיכך בעצם נגרם לו נזק ראייתי.

מסיק שלאור העובדה שרכב המעורבת נזק ומאחר שלא היה לה ביטוח מקיף, מסרה גרסה כפי שמסירה, כהוכחה לכך מאזכור שעו"ה הד של המעורבת בהליך האזרחי העביר לחזקתו מכתב בו הוא טובע בשם מרשתו - המעורבת, שיפוי הנזקים.

עוד מצין שלפי עדויות העדים שהעדיו היו כל' רכב בנתיבים לשמאלה וגם לפניה וכן העובדה שرك היא נכנסה לצומת מוכיחה שהיא עברה באור אדום (עמ' 37 ש' 14 - 18).

עומד על כך שמכיר את המקום, את הצומת, את מערכת הרמזורים והיה בנתיב **"שימוש ישיר על מנת להגיע לרחוב הראשי של הרכבת"**, ولكن לא יתכן שהתבלבל ברמזוור. (עמ' 37 ש' 19 - 25).

בחקירתו הנגדית ובהתייחס לרשום ב - **ת/1** - הודיעתו על תאוות דרכיהם, תחילת מוסר שמדובר בכתב ידו, אח"כ אומר שכמה דברים הם לא כתב ידו ולבסוף "בעצם, כל מה שכותב בתיאור התאונה לא הכתב יד שלי בדף השני רק החתימה שלי". (עמ' 38 ש' 1 ו- 16 - 17). אח"כ מצין שישב מול החוקר, לא זוכר היכן, כאשר הוא הסביר את אשר אירע בתאונה ולאחר מכן חתום.

לגביו **ת/2** הודיעתו במשטרה ביום 3.1.16 מאשר את החתימות על גביה, שהן שלו.

מצין שראה את האור הירוק דלק ברמזור כ - 5 מטרים קודם שהגיע לצומת, מדובר בצומת גדול ונסע בmph של 50 - 60 קמ"ש ולא האט את נסיעתו, שכן ברמזור דלק האור הירוק. (עמ' 39 ש' 9 - 32).

לשאלה אם יודע שבמקום יש שתי מערכות רמזורות בצומת, עונה: "**אני יודע מה שאני יודע, זה שאני רואה את הירוק ואני נוסע. אני לא צריך לחפש רמזורות, אני רואה רמזור יירוק ואני נוסע לפניהם, לפי הנתיב שלי.**" (עמ' 40 ש' 12 - 16).

לשאלה מדוע יש עדים שטענים שלמעורבת היה אור יירוק עונה "**זה לא נכון**". ובהמשך, אף מציע אפשרות שלה היה בזמן לדבר איתם באותו מקום התאונה "**לא יודע מה סיכמה איתם**". (עמ' 41 ש' 13 - 15).

לגביו **דוח ת/4** - **דוח הפעולה של השוטר ירימי- מוסר שגרסתו נרשמה לא במדוייק**, שכן היה ברכבו בנסעה ישר ולא התקoon לפנות ימינה בצומת, כפי שנרשם בדוח (עמ' 41 ש' 25 - 29).

ע"ה 1 ט.א. - בתו של הנאשם

מתארת בעדotta שהורכבה על גבי הקטנווע, כנסעו על מנת בגין לכיוון אלנבי "**ואז פשוט רכב הגיע מימין ונכנס לי ברגל ימין ... ריסקתי את כל الكرטול ועברית ניתוחים, פלטינונות בקרטול, הרבה מכות יבשות והייתה לי פגיעה בצלעות.**" (עמ' 42 ש' 6 - 11).

במהלך חקירתה הראשית הוגשה הודיעתה בהסכם **נ/2**. בהתאם להודיעתה חוזרת ואומרת שהוא כלי רכב נוספים בכוון נסיעתם **מאחוריה**, (עמ' 43 ש' 15 - 21). איננה יכולה לומר דבר בנוגע לכל הרכיב שבו לצדדים. (עמ' 43 ש' 26).

מתארת: "**מצד ימין הגיע רכב נישן אפורה, והוא הייתה לבד. היא באמת הייתה לבד בכביש, כשהיא הגיע מימין אף רכב לא היה אליה, מה היה אחורי כשאני עפתי אני לא יודעת, אבל בוודאי לא הייתה לבד בצומת. מעבר לזה, אם המשיכו לנסוע כמו רכבים היו מאחורינו, אני לא יכולה לדעת.**" (עמ' 44 ש' 5 - 9).

בחקירה הנגדית מוסרת, שלא ראתה איזה אור דלק ברמזור שעברו את הצומת. עומדת על כך שבכיוון נסיעתה של

הנוגת הייתה בלבד גם לצידה עמדו כל רכב נוספים.

הודעתה הוגשה בהסכמה - נ/2

דין והכרעה:

לאחר בוחנת ראיות התביעה ושמיית העדים, אני קובעת כי התביעה הרימה את נטל ההוכחה עד כי לא נותר בלבבי ספק ولو הסביר שהנאשם הוא זה אשר נכנס לצומת כשברמזור דלק האור האדום.

אומר, כי עדויות העדים אשר העידו בפניי, אין זהות, אלא מתארות סיטואציות ותמונות מיוחדות שונות שיחדי עלות כדי לתמונה שלמה ומהימנה לגבי האירוע שאירע ביום זה.

הנוגת המעורבת אור בירן, ביחיד אשר הסיעה אותו לבתו- בлом בעז, הגיעו לצומת הרחובות הרכבת ומנחם בגין, כאשר האור ברמזור דלק אדום ועל כן עצרה את רכבה, ובהתחלף האור בכיוון נסיעתה לירוק החלה בחציית הצומת (כך מעדותה בפניי, מההודעה שנרשמה על ידה- ת/14 והודעתה במשטרה נ/1).

הנוסע ברכבה- בлом ועד התביעה רוטנמר אומרם אף הם בוודאות כי רכב המעורבת היה בנתיב הימני עצר לצומת באור האדום והמשיך את נסיעתו באור הירוק, שניהם אומרים זאת בוודאות.

העד נחמן יודע לומר שבעת שברים את מבטו ראה את רגע התאונה והאור ברמזור היה יירוק בכיוון נסיעתם (שהוא גם כיוון נסיעת המעורבת).

לפי תוכנית הרמזורים- **ת/8** קיימ פער של 7 שניות בין סיום האור הירוק בכיוון נסיעת הנאשם לבין האור הירוק שמתתקבל בכיוון נסיעת הנוגת המעורבת, כך שהנאשם אשר מעיד על עצמו שנרג בנסיבות של 50- 60 קמ"ש (בבית המשפט), ובמקום אחר מעיד שנסע במהירות של 65 קמ"ש (בעדותו במשטרה ת/2 בעמ' 2 ש' 9) שם אמר: שנכנס לצומת **"במהירות של 65 קמ"ש לא יותר"**.

מהודעתו שנמסרה בסמוך לאירוע ומנוסח הכתוב, אני קובעת כי מהירותו נשקה ל מהירות של 65 קמ"ש, כפי שציין, שכן סיג את דבריו בכך שלא נסע יותר, אך לא טען ל מהירות מופחתת מזו, כאשר רק בעדותו בפניי ומכיון שהוא ערך ל מהירות המותרת במקום ולהשלכות נסיעתו המהירה, שינה את עדותו וצין מהירותים שונות.

מכיוון לכך הרי שנכנס לצומת כשהאור שדלק בכיוונו היה אדום.

מן התע"צ שצורף לתוכנית הרמזורים והוגש בהסכם, אין כל טענה בדבר אי תקינות הרמזור.

כבר כאן אזכיר שהמהירות המותרת בעיר הינה 50 קמ"ש, אך שהנואם נוג ב מהירות שלא על פי החוק.

כל העדים מתחאים שהנהגת המעורבת הייתה בנתיב הימני של הכביש, כאשר הנושא ברכבה מצין או בנתיב הימני ביותר או בפנימי יותר, אבל מדובר ב"מגמת ימי".

מקום התאונה אינם במחולקת, אף על פי שהבוחן לא יכול היה לקבוע בוודאות, עדין מדובר במיקום שנראה על פניו שכולם מסכימים שהוא מערך וצוין נכון.

בטיסומי ההגנה, בבקשתו זו לזכות הנאשם, שכן לדעתה, העדים שהיעדו בפני בית המשפט מטעם התביעה, אינם אובי"קטים, ואף העלתה טענה בדבר קשר שלהם למעורבת, לעובדה ש"ליך" אותם, "גייסה" אותם לטובתה, תוך ששוחחה עימם וייתכן אף שלא היו במקום התאונה.

ההגנה מנסה להציג על קונספירציה בין עדי התביעה, כאשר החוט המקשר ביניהם, לדעתה, זהו אופי עיסוקם, אחד פרטומאי (דוקא העד הפוטנציאלי- זינגר, אשר לא הסכים ליתן עדות) והמעורבת אשר עוסקת בתחום מסוים שלדעתה נושך לכך - שיווק וייתכן אף משתמש באטריו האינטראנט (דבר שלא נשאלה ולא הוכח בפני).

כבר אומר, שככל ניסיון להציג על כך, חוץ מההשערות ואמרות מן הפה אל החוץ, לא מצאת שיש בכך כל בסיס ולא מצאת כל ראייה קלואה בחומר הראיות שתוכיח זאת, לא בדברי העדים ובוודאי לא מהתרשם מהם.

ההפר הוא הנכון, עדי התביעה עשו עלי רושם אמיתי ונראה שבאו לומר את דבריהם לא מתו רצון לעזרה תוך עיוות המציאות, אלא להuid את אשר ראו, זאת אף ניתן לראות מתוכן עדויותיהם, שכן כל אחד מהם מבהיר את האירוע מנקודת מבטוivid שיחדיו נתונים תמונה כוללת של האירוע ולא מספרים את אותו סיפור ואת אותו אירוע כפי שהיינו מצפים ליתן מאתם עדים " מגויסים" כפי שקוראת להם ההגנה.

על מנת להוכיח את התגיסותם ואת אותה קונספירציה יש יותר מאשר רק לומר את אשר על לבנו וטוב היה לו ההגנה לא הייתה מצינית זאת כלל וכלל אלא נסמכת על סתיות וראיות נוספות כפי שהיא מצופה שתעשה במשפט פלילי.

בנוסף מצינת ההגנה **סתירות** בין עדי התביעה אשר מהן מבקשת ללמידה בדברים שקרוים ולא ניתן לסמן עליהם.

גם כאן, אין מסכימה עם ההגנה ואני רואה כל סתיות בדברי העדים או "התפתלות", אלא ניסיון אמיתי לדין את עדותם ולספר אך ורק מה שראו וחו ולא מעבר לכך.

להלן ATIICHIS לנקודות שהועלו בסיכון ההגנה:

לגביו ע"ת אור בירן - הנגגת המעורבת, הרי שבבודתה בפני העידה באופן ברור וחד, שבחלוף האור לירוק ולאחר שהמתינה בצומת לחולף האור האדם החלה בנסיעה. נכון שבת/4 - דוח הפעולה שרשם ע"ת מס' 1 השוטר ירימי, אשר הגיע למקום נרשם "הבחינה כי הרמזור ירוק והנ"ל המשיכת בנסיעה", אולם קיבלתי את עמדתה כי אמרה לשוטר שעכבה באדם ורק בחולוף האור המשיכה בנהיגתה וזאת מכמה סיבות:

האחת היא- כי חוץ מ**מת/4** בכל הגרסאות שנתנה הן ב- **ת/14** בכתב ידה רשםה "עברנו ברמזור וכאשר האור התחלף בירוק התחלתי בנסעה", והן בחקירתה במשטרה- **נ/1** מיום 3.1.16 ציינה "היה לי אור אדום, הייתה עכירה מוחלטת" ואז האור האדום בכיוון שלנו התחלף לירוק והתחלתי נסיעתי לכיוון ישר". (עמ' 1 ש' 4 - 7).

השנייה- שכל עדי התביעה מוסרים שהם והמעורבת היו בעכירה מלאה בצומת שכן, האור ברמזור היה אדום.

אבל בעיקר- משום שדווח **ת/4** ממן מבקש הגנה להיבנות ולמצוא שבסתרה זו יש כדי למוטט את גרסת המעורבת, יש אף גרסה שונה של הנאשם שנרשמה על ידי השוטר והוא שונה מהותית מעדותם בפני ובמשטרה, שכן שם נרשם שהנאשם מסר לשוטר "הבחן התמരור ירוק נסע ונפה ימינה ואז התנגש בו הרכב הפרטי".

בר依, כי לאור עדויות הנאשם, עדת הגנה ושאר הממצאים כי הנאשם אכן התכוון לנסוע ישר, כך העיד מספר פעמים אף בפני ואפ על פי שנרשם אחרית בת/4, האמנתי כי התכוון להמשיך ולנסוע ישר.

מכל זאת, אין לי אלא לקבוע, שדווח **ת/4 אינו רשום במידוייך, ואני יכולה לסמן עליו באופן מלא וליתן לו אמינות ומשקל גבוה לכל הרשות בו.**

בעניין דוח זה, די אם אזכיר שהעד ירימי טען בעדותו בפני, שהמעורבת לא הייתה נסעת מיד ובסמור לאחר התאונת, זאת למד מי ציון עובדה זו בדווח אותו רשם- **ת/4**, אולם הוכח וכך עולה מן הממצאים והעדויות בפני, שהנגנת בירן הייתה גם הייתה נסעת ונרגשת ואף עצקה על הנאשם שהרס לה את החים ובעקבות אותו מצב נפשי אף נכנסה לרכיבה ונתנה לידיה -בלום - לטפל באירוע.

מכאן, שהניסיון של הגנה לתפос את אותו חומר דויק של רישום הדוח לעניין גרסת המעורבת תוך הסתרת העובדה שדווח זה אף אינו מדויק ברגע לgresת הנאשם ועדין לא לראות בכך סתירה כלל שזה נוגע אליו, אינה נconaה ואני מקבלת זאת.

בנוגע לעדות השוטר ירימי אשר רשם את **ת/4** מצאתי ליתן משקל אך ורק לחלקים שאינם נתונים במחלוקת, או כאלו שיש אישוש לגבייהם, דהיינו, מקום התאונת, השעה והמעורבים.

בעניין זה אפונה **لسעיף 57 לפיקודת הראיות**: "סתירות בעדותם של עדים, אין בהם כשלעצמהן, כדי למנוע את בית המשפט מקבעת עובדות שלגבייהן חלו סתיירות", ולפסקה הענפה, בדבר פיצול עדות, תוך מתן הסבר סביר לפיצול זה : (ראה ע"פ 869/81 שניר, ע"פ 526/90 בלזר ואח' ועוד וכן ראה ספרו של י. קדמי, על הראיות, **חلك רביעי עמ' 1841-1850**).

ובכל מקרה, אין מדובר بعد אשר היה ראה בחשוי את האירוע ומשקל עדותו מלכתחילה אינו גדול.

עוד מצאתי, כי סיכון ההגנה רצופים אי דיווקים כגון שבניסו לבסס את טענת הקונספירציה נרשם על ידה, שככל שמות עדי הטעיה נמסרו למשטרה על ידי המעורבת, כאשר אחד מהם לפחות נתן את פרטיו באופן עצמאי לשוטר וחלקם אף נמסרו לנוסף שהיא עימה והוא העברים לה.

עוד מנסה ההגנה להעיבר מידע שלא על פי הדין ואף על פי שביהם"ש לא אישר להגיש מסמך שלא באמצעות עורכו (ייפוי כוח בתביעה אזרחית) - **בסעיף 57 לסיכון** - ומבקשת כי בית המשפט יתן לכך משקל שייהה בו לפגוע באמינות הנגגת המעורבת.

בית משפט לא קיבל ראייה זו במהלך ניהול הטענות, שכן ההגנה לא עשתה זאת בהתאם להוראות סדר הדין הפלילי ואף על פי שניתנה לה הזדמנות להביא לבית המשפט את עורק הדוח או אפילו לזמן מחדש את העדה המעורבת ולהציגו בפינה - דבר שלא עשתה ועל כן וויתה על זכותה זו ובוואדי שהניסו לחסוף את בית המשפט לראייה שאינה קבילה - הינה חמורה בעניין.

עדין, העובדה שהמעורבת התיעצה עם סגנור פרטי בנוגע להליך אזרחי והעובדה שלא הייתה מבוטחת בביטוח מקיף - אינה ראייה אקסקלוסיבית המביאה את בית המשפט למסקנה, כי היא זו אשר חצתה באור האדם כפי שմבקשת ההגנה לקבוע.

יתרה מכך, בחקירת הנאשם הסתבר שקיבל מכתב בתאריך שהינו **קודם** להתרחשויות התאונה, כך, שאיןנו יודע לומר מתי התאריך המדויק של קבלת המכתב וכפי שאמרתי עדין ואף לו ידע - אין בכך דבר.

איני מקבלת אף את עמדת ההגנה שהמעורבת ניסתה "להסתיר" את פניה לעוז בהליך אזרחי - להפר המעורבת העידה על כך בפה מלא ואף הסבירה לצורך מה. (עמ' 18 + 19 ש' 31 ו 1 - 7 בהתאם).

מן העובדה שהמעורבת הייתה נסערת בסמוך לאחר האירוע כך העידו העדים, כך העידה היא עצמה ואף אמרה שהנאשם **"הרס לה את החיטפ"** ולא ראייתי בחקירה נגדית כי עובדה זו נסתירה ואף לא ראייתי שההגנה טוענת נגדה, יש בכך כדי לחזק את גרסתה שהיא זו אשר פעלה כחוק וחצתה את הצומת באור הירוק ואילו הנאשם בתנהגו הרשלנית עירב אותה באירוע זה- וגרם לאוותו "הרס" עליו דברה.

הניסיונות להגנה להראות כי מכון שהנוגת המעורבת שוחחה עם העדים לעניין ההליך האזרחי יש בו יותר ממה שעדים עצם אמרו - איננה מתקבלת, שכן מעדיות העדים ומאופן תשובותיהם נראה על פניו שלמעט ע"ת 6 בלבד - והמעורבת, אין קשר בין העדים ואני רואה שלא קיבל את עדותם, שלא שוחחו עימם וככל שהייתה שיחה כזו שהיא עניינית ולאקונית, כזו שנתקבשו לבוא ולמסור את גרסתם.

לגביו ע"ת 4 רוטנמר - ההגנה בסיכוןיה, מפנה לשורה אחת מכלל עדותו, שהינה ארוכה וברורה, וambilת ללמידה ממנו את כל התורה כולה והוא: "**מהרגנו שהיא ירוק ועד שהתחלנו בנסיעה עברו מספר שנית בಗל שאופנו יצא מהצומת ולכן עמדנו**", ואולם משפט זה הוא המשכו של אותה העדות אשר מצינית באופן ברור כי ככל עמדו ברמזוර שצדוק האור האדום, ובכללן כן, גם הנוגת המעורבת אשר הייתה לימינו.

עוד העיד העד שלפניהם היה רכב נוסף וכולם החלו בנסיעה כשהואו תחילה לירוק וטור כדי כן שמו לב לאופנו עבampoo הצומת ועל כן נעצרו: "**וזאי שלנו היה יrok כשהתחלנו בנסיעתו. ראיינו את האופנו מתקרב לנטייבים שלנו. כל הרכבים לשמאלנו ... ראו את האופנו מתקרב ועצרו את נסיעתם**". (עמ' 23 ש' 1 - 3).

עד זה אף מניח שמכoon שרכיב המעורבת היה בנטייב הימני, דהיינו הקיזוני ביותר בהתייחס לרכיב האופנו ומשמאלה החלו לנסוע יתכן ששדה הראייה שלה הוסתר.

בעיקר יש להפנות לסוף עדותו "**אין לי מאה אחוז שאופנו נסע באדום אבל אין לי ספק שהנוגת נסעה בירוק ... אני מדגיש שמדובר אפילו במספר שנית שלנו היה יrok**". (עמ' 29 ש' 17 - 21).

המשפט ממנו מבקשת ההגנה ללמד זכות על הנוגת המעורבת, מלמד את ההפר, שאף על פי שהרמזוור היה ירוק לכיוון נהיגתם, הם הוציאו להמתין ולעכוב את נסיעתם לאור כך שרכיב הקטנו עסע ונכנס לצומת ב寧יגוד לרמזוור.

לגביו ע"ת 5 מר נחמן שושן, אני קובעת כי העיד באופן נקיוני ומדויק רק לגבי מה שראה ולא התרשםתי ש"גוייס" לטובת המעורבת, שאז, ההנחה היא שעדותו הייתה צריכה להיות רחבה יותר.

עדותם מתמצית בצלום שנייה, שבו מרים את ראשו וראה אור י록 ברמזוור ובה בעת, תמונה של שני אנשים מתעופפים באוויר מצד שמאל לيمין, עוד מעיד שקדם לכך המתינו בצומת שכן האור ברמזוור היה אדום.

יודע לומר שהוא בנטייב השני או השלישי מימין מקום שראה תמונה מסוימת ולא יותר מכך לא ניתן לומר שידע מהו כיון נהיגתו של הנאשם גם אם שיעיר זאת, אך העובדה שהמעורבים "התעופפו" לפי תיאורו, משמאלי לימין הרי שיש בכך כדי להתאים לשאר העובדות של כל העדים והמעורבים.

ע"ת מס' 6 - בלום, לא מצאתי שבעובדה שיש הכרות של העד עם המעורבת יש בה כשלעצמה באופן מיידי "**לאין את אמיןותו**" כפי ש牒בוקשת ההגנה, אולם כמובן שיש לבחון אותה בחונן היבט.

בעניין זה יש להפנות **لسעיף 2 לפקודת הראות ולבשונות**: "**הכל כשרים להעיד בכל משפט**" וההלכה הפסוקה היא שאין ב"נגעה אישית" של עד בעניין הנדון בבית משפט כדי לפגוע בכשרותו להעיד ויכולת להיות השלכה לכך לעניין משקללה הריאית של עדותו.

במקרה זה, אין מדובר בעד מעוניין קלאסי, או שהינו נוגע בדבר בבחינת נגעה אישית, וכל הקרבה בין השניים היא של דידות, אולם כמובן שבית המשפט ער לעובדה זו בעת בוחנת עדותו ומתן משקל לה.

בע"א 496/89 **אל קאלאב נ' אוניברסיטת הנגב** נרשם בנושא זה:

"**נכון הוא, כי בית המשפט יטה להאמין לעד "לא מעוניין". אך אל לו לשופט לוצאה מנוקודת הנחה כזו, שהיא בה כדי ליתר את המשקל הניתן לשיקול דעתו של שופט הערכאה הראשונה... עדותו של צד מעוניין איננה בהכרח שקר, כשם שעדותו של צד לא מעוניין איננה בהכרח אמת. תפקידו של השופט השומע אותם לקבוע למי מהם יש לתת אמון.**".

לאחר שבחןתי עדותו והתרשםתי מהופעתו בעניין, מצאתי ליתן משקל מלא לדברי העד ונראה שדבריו הינם דברי אמת הבאים לתאר את שאירע ביום התאונה ולא מצאתי בהם ניסיון להשחיר פניו של הנאשם, להכביר במילוי והתייאור היה ענייני.

העד זכר שהוא בנתיב ימני או לפחות "**במגמת ימיין**" אף עדותו מפורטת, אולם מצינית אך ורק את שראה, בניגוד לסייעomi ההגנה אינני רואה סתיות בעדותו ولو היו כאלה הייתה ההגנה שואלת שאלות בעניין זה ואף מגישה את הודעתו במשטרה - מה שלא נעשה.

עוד, ההגנה מבקשת לזכות את הנאשם באופן מיידי וללא כל וסרך, לאור כך שהעד אומר שעל האופנוו **הגהה רוכבת אופנוו**, ובעניין זה אף מפנה **لت/14** הودעה שמסירה המעורבת אף שם ציינה שמדובר ברוכבת אופנוו.

בນקודה זו העד, כי תחיליה חשב שמדובר בנגה ואח"כ הבין שזו נהגת. ההבנה הזו לטענותו הייתה לאחר שירד מן הרכב ושמע את האנשים במקום ולא מתוך כך שהוא עצמו ראה וזהה כי הנהג על הקטנוו היה נהגת (עמ' 28 א' ש' 10 - 13). ולאחר מכן בחקירה הנגדית אף מכחיש וمبhair שאות זהותו של הנהג לא ראה כי היו להם קסדות על הראש ומתוך כך שהבחן בהם שנייה לפני קרות התאונה. (עמ' 31 א' ש' 5-15).

גם הנאשם ובתו העידו שחברו על ראיון קסדה כך, שלאור עובדה זו ועדותו של העד אשר נמצא אמונה על ידיו איני

רואה שיש בכר כדי לפגוע בעדותו או להביא לזכיו של הנאשם.

אני רואה עין בעין עם ההגנה לא לעניין הסתירות, (שאין בנמצא) לא לעניין העובדה שלא ذכר במדוקט אם היה בנתיב הימני ביותר שכן אמר בימין או השני לו ובכל מקרה "במגמת ימין" ובוואדי אני מקבלת כי עדותה סותרת עדויות של עדים אחרים.

לענין מחדרי החקירה, מדובר ב"תיק הצמדה" ועל כן לא נקבע מקום האימפקט המדוקט, אם כי נראה שהצדדים אינם חולקים על מקומו המשוער כפי שמופיע בסקיצות.

מתוקף כר, שמדובר בתיק הצמדה, הרי שבאופן מוגנה בתיק זה קיימים מחדרים ופגיעה בחקירה והשאלת העיקרית היא האם מחדרים אלו מביאים לזכוי באופן אוטומטי או שיש בריאות האחרות כדי להוכיח מעלה לספק סביר את הנטען בכתב האישום.

בנושא זה אפנה לע"פ **5741/98 עביד עלי נ' מדינת ישראל**, שם נרשם:

"במשפט פלילי השאלה שבפני בית המשפט היא, לא אם אפשר וראוי היה לעשות עוד צעדי חקירה אלה או אחרים, אלא אם יש די ראיות המוכיחות את האישום מעבר לכל ספק סביר".

ובע"פ **2842 נוי קלדרון נ' מדינת ישראל** קבע כב' הש' ג'ובראן:

"מطبع הדברים, חקירת המשטרה אינה מושלמת לעולם ומוגבלת היא במקרים רבים. בכך הוא כי המטרת לצורךה לעמוד נגד החוקרים היא חקר האמת...הקביעה כי התקיימו מחדרי חקירה בעניינו של פלוני אינה מביאה באופן אוטומטי לזכויו, בכל מקרה ומרקם מעריך בית המשפט באופן פרטני את השפעתם והשלכותיהם של מחדרי החקירה".

ההגנה מצינית שהבוחן ע"ת 2 - **טענה בסימנים של הסקיזות - אין זה נכון**, הבוחן טען **שגם** אם טעה והרכב של עדי התביעה רוטנמר ונחמן התכוון לפנות שמאלה, הרי שהמופע ברמזור (פאזה 6) שייר לשני הכוונים ישר ושמאלה ועל כן אין בכר כדי להשפיע על המסקנה, על מישר הזמן של מופעי האור ברמזור ואין בכר כדי לפגוע בעדות לעניין כך שאף לנוגת המעורבת האור ברמזור עם כיוון נסיעתה היה יורק בעת שהתחילה לנסוע.

איני מוצאת שהיא מקום **לבצע בדיקת אלכוהול**, השוטר שהגיע ושותח עם הנוגים לא הריח ריח או ראה משהו שהעלה את חשו. והעובדת שבסימון למקום יש בארים ומסעדות לא מביאות באופן מיידי למסקנה שיש לבצע בדיקה שכך.

לענין הבאת עדים פוטנציאליים נוספים- עד נוסף שהיה במקום בשם **אלן זינגר** לא הסכים ליתן עדות, ואף שאני בדעה כי לא היה מקום להסתפק באמירה רפה שלו, שאינו רוצה או מעוניין והיה צריך לאlezו להגעה, לא ניתן לומר שלא היה ניסיון להביאו. בוגרעד פוטנציאלי זה, יש להפנות לת/6 שם נרשם על ידי הבוחן שהתקשר אליו מספר פעמים ואף שוחח עמו וניסה להפנות אותו למסירת עדות בתחנה הקדומה למקום מגוריו אך הוא סירב בנימוק: "**שאין לו מה להוסיף על חבריו שהוא עימם ברכבה..**", לבסוף מצין החוקר "**לא רצה להגיע למסור את הודעתו כלל בשום מקום.**".

עד נוסף שנמסר על ידי הפרש שהגיע למקום ושהוחח עמו- אין כל אינדייקציה מה נעשה בעניינו.

שם נוסף "צביבה" עלה לראשונה בשלב מאוחר יותר המעורבת בבית המשפט ובמשטרת, ואין כל ذכר לשם זה, לא בחומר החקירה ולא בעדויות נוספות, כך שייתכן שהעדה התבבללה בשמו.

לענין המצלמות במקום, קיימן מזכיר **ת/5** ממנו עולה שסרטי הצלום נשמרם רק 10 ימים ולאחר מכן נמחקים. אין ספק כי מדובר בראיה שטוב היה לו היתה נאספת באופן מיידי, אולם לאור העובדה שמדובר ב"תיק הצמדה", הרי שעוד תחילת עבדות החוקר, חלפו להם 10 הימים המذוברים וראיה זו אבדה.

מайдן, לאחר בוחינת הראיות בתיק, עדויות העדים, המעורבת, נושא ברכבה, ושני נסעים ברכב אשר נסעו לשמאלים, מצאתי ליתן אמון מלא בהודעותיהם ולקבל את הגרסה כי המעורבת עזרה את רכבה וכשהאור ברמזוור התחלף מאדום לירוק החלה בנסיעה.

כמו כן, נראה כי מכיוון שרכבה הייתה הימני ביותר וכל הרכיב של שמאליה החלו בנהיגה, הרי ששدة הראייה שלה נחסם ועל כן המשיכה בנהיגתה בעודו כלי הרכיב אשר החלו בנהיגה ראו את הנאשם נכנס לצומת ונעקרו על אתר.

הנהגת הבדיקה ברוכב הקטנווע בסמוך מאד ל夸וטה התאונה ובולמה תוך כדי האירוע התאונתי.

יתכן שהנאשם התבבל בין הרמזורים שכן במקום שתי מערכות רמזורים וייתכן שחשב שיספיק לחצות את הצומת. בכל מקרה, שגה במקרה הטוב וגרם ברשלנותו לתאונה.

ניתן לראות שמדובר בצומת רחב ידיים לכל כיוון ועל כן, לכל כיוון נסעה ניתנה שhort בין המופעים. כך לפי תוכנית הרמזורים.

לפני רוכב הקטנווע- הנאשם לא היה כל כל רכב אחר, כך לפי כל הראיות בתיק והודעת הנאשם (ת/2), הנאשם המשיך בנסעה רצופה אל תוך הצומת.

בצדוי הקטנוע לא ברור אם היי כל' רכב, שכן הנאשם לא נשאל ובתו אמרה שאינה זוכרת, עדזה זו לא ראתה את מופע האור שדליך ברמזווע ועל כן אין בעדותה זו על מנת לסתור או לחזק גרסה כלשהי.

**בסוף דבר אני קובעת שהמאמשנה הרימה את נטל ההוכחה ברמה הנדרשת אשר לא מותירה ספק סביר
בליבי לטובת הנאשם ואני מרשים אותו בעבירות המיחסות לו בכתב האישום.**

ניתנה היום, כ' שבט תשע"ח, 05 פברואר 2018, במעמד הצדדים.